

[Bertel Haarder]

re, er som en af universitetsrektorerne at bedyre, at »her på mit universitet forsker alle, og vi har ingen nepotisme«. Det er det dumme, man kan sige, for derved kan alle jo sige sig selv, at det ikke passer, i hvert fald ikke, hvis det er et rimeligt stort universitet – og det er det.

Og da jeg nu er i gang med at pirke i nogle af de ømme sager, så synes jeg, at vi trænger til nogle omkostning-nytte-undersøgelser – cost-benefit-undersøgelser, som det hedder på engelsk – bl.a. af Danmarks deltagelse i det internationale forsknings samarbejde. Jeg læste her i sommer, at det danske udbytte af CERN nu skulle være blevet mindre end nogen sinde, og at man selv i den danske forskningsverden begynder at stille spørgsmål ved, om vi får tilstrækkeligt ud af vor deltagelse i CERN. Det koster jo kolossale beløb, og det er næsten minimalt, hvad vi får ud af det.

Jeg vil opfordre ministeren til at slå i bordet og sige, at enten skal vi have langt mere ud af det medlemskontingent, vi dér betaler, eller også må vi opgive vor deltagelse i det. Vi får for lidt for de penge. Jeg erkender blankt, at det gjorde vi også i min ministertid, men jeg kan altså forstå, at det nu er om muligt endnu ringere, end det har været i de foregående år med hensyn til dansk udbytte af disse bevillinger.

Jeg kan huske, at da vi diskuterede, om vi skulle med i det store, nye teleskop, var svaret fra Forskningsrådet meget klogt, at hvis vi ikke fik øget deltagelsen i den slags aktiviteter, skulle vi slet ikke med i det nye teleskop. Det førte til, at vi fik øget deltagelsen, og vi kom med. Det kan være, at det er det samme, vi har brug for i forhold til CERN; jeg synes i hvert fald ikke, vi får nok for de penge, vi bruger i dag.

Ministeren skal have stor tak, fordi han har nedsat et udvalg om patentering og forretningsmæssig udnyttelse af forskningens resultater. Jeg håber inderligt, at det nye udvalg kan komme med gode ideer.

Jeg ville ønske, at udvalget også ville tage spørgsmålet op om mangelen på iværksættere inden for dansk forskning. Er det rigtigt – hvad en undersøgelse antydede – at det kun er en enkelt procent af de studerende på Danmarks Tekniske Højskole, der går med forestillinger om at blive selvstændige iværksættere? Hvis det er rigtigt, bør alarmklokkerne ringe meget højt, og så bør det føre til dybe overvejelser

både på ingeniøruddannelsesstederne og i Forsknings- og Teknologiministeriet. Nu får ingeniøruddannelserne jo nogle store ekstrabeløb, og de skal forhåbentlig ikke bare spredes tyndt ud, så alle kan føle sig trygge; de skal forhåbentlig bruges til noget målrettet. Der er forhåbentlig noget, man vil med de ekstra penge, som jeg godt kan unde institutionerne, men som man jo ikke får tilstrækkeligt for, hvis ikke man knytter nogle krav til dem.

Og hvad med at sætte iværksættersagen på dagsordenen? Jeg var glad for, at også den socialdemokratiske ordfører nævnte det tema. Jeg var helt overrasket over det, men tak for det!

Jeg synes, det er en mangel, at ministerens kommende store projekt, det nye biocenter, slet ikke bliver nævnt. Hvordan kan man komme med en redegørelse til Folketinget, når det eneste nye, der overhovedet er at sige i hele ministerens embedsperiode, ikke er nævnt? Jeg kan godt se, at man skal være beskeden over for dem, som nu skal spørge os om disse ting, men jeg har da læst en hel side i en avis. Hvorfor kunne man så ikke ofre bare et par linjer til Folketinget, når man kan ofre det på avislæsere? Så det synes jeg vi skulle have haft noget med om.

Jeg synes i det hele taget, at der er adskilligt i Det Forskningspolitiske Råds problemkataloger, der er afleveret gennem de seneste år, som godt kunne være taget op, og jeg vil sige til ministeren, at disse problemkataloger fra landets højeste ekspertise inden for forskning jo giver en forskningsminister en oplagt lejlighed til at svinge pilsken over ministerkolleger – måske i visse tilfælde inklusive finansministeren – fordi der er så meget, som ikke er gjort, og som en forskningsminister med stor fordel kan tage op.

Med disse ord vil jeg lykønske forskningsministeren med svendestykket og ønske ham godt arbejde.

(Kort bemærkning).

**Sonja Mikkelsen (S):**

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Bertel Haarders beklagelse over, at erhvervsforskerordningen skulle være nedskåret i 1994. Det var jo sådan i 1993 – hvilket vi jo har et forlig om på finansloven – at erhvervsforsker-